

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Konrad Wytrykowski

Kazimierz Tomaszek (ławnik Sądu Najwyższego)

w sprawie M. Z. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w K., po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lipca 2019 r. wniosku obrońcy obwinionego - prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...] W. K. z dnia 27 czerwca 2019 r. o zasądzenie od Skarbu Państwa zwrotu poniesionych przez niego wydatków bezpośrednio na wykonywanie powinności obrończych w toku postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt II DSI 13/19,

- na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 632 pkt 2 k.p.k. a contrario
w zw. z art. 166 i art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r.

- Prawo prokuraturze -

postanowi:

wniosku o zwrot wydatków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 czerwca 2019 r., obrońca obwinionego M. Z. – prokurator Prokuratury Regionalnej w [...] W. K., złożył wniosek o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa, wydatków poniesionych przez niego bezpośrednio dla wykonania powinności obrończych na etapie postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt II DSI 13/19, w łącznej kwocie 289 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem koszty obrony z wyboru powinien ponosić obwiniony. Zatem obrońca o zwrot poniesionych przez niego wydatków bezpośrednio na wykonywanie powinności obrończych powinien zwrócić się do mandanta.

Art. 166 ustawy – Prawo o prokuraturze stanowi, iż koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa. Na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy - Prawo o prokuraturze, w przedmiotowej kwestii zastosowanie znajduje przepis art. 616 k.p.k., zgodnie z którym do kosztów procesu należą koszty sądowe oraz uzasadnione wydatki stron. Analiza tego przepisu prowadzi do wniosku, iż koszty postępowania dyscyplinarnego to koszty sądowe. W tym tylko zakresie zatem Skarb Państwa zobowiązany jest do pokrywania kosztów postępowania dyscyplinarnego, co oznacza, iż w żadnym wypadku prokurator nie może zostać nimi obciążony. Przepis art. 166 ustawy – Prawa o prokuraturze nie daje natomiast podstawy do żądania zwrotu wydatków, które obwiniony poniósł w związku z toczącym się postępowaniem dyscyplinarnym. Poza zakresem tych kosztów pozostają bowiem uzasadnione wydatki stron, które co do zasady powinny być pokrywane przez obwinionego. Możliwość taka rysuje się dopiero w przypadku umorzenia postępowania lub uniewinnienia obwinionego, poprzez odpowiednie zastosowanie art. 616 § 1 pkt 2 oraz art. 632 k.p.k. Z tym jednak zastrzeżeniem, iż zwrot uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy, obejmuje tylko te wydatki, które poniesione zostały przez obwinionego bądź inną osobę, która koszty jego obrony wyłożyła obrońcy. W realiach tej sprawy takiej sytuacji jednak nie stwierdzono.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy uznał przedmiotowy wniosek obrońcy za niezasadny, zwłaszcza w sytuacji, gdy Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna wyrokiem z dnia 25 czerwca 2019 r. zmienił orzeczenie sądu pierwszej instancji i uznał obwinionego za winnego zarzuconego mu deliktu dyscyplinarnego.

Stanowisko tożsame Sąd Najwyższy zajął już w postanowieniu w przedmiocie kosztów postępowania z dnia 25 czerwca 2019 r. – sygn. II DO 16/19, które odzwierciedla zapatrywania judykatury, jak i doktryny (zob. postanowienie SN z dnia 12 lipca 2017 r., WZ 10/17; postanowienie SN z 19.02.2013 r., IV KK 387/12 oraz I. Hayduk-Hawrylak, B. Kolecki, A. Wleklińska, Prawo o ustroju sądów powszechnych, Komentarz s. 446, C.H.Beck, Warszawa 2018).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna postanowił jak na wstępie.

aw